

la veu

de Benicarló
de Benicarló

FESTES D'AGOST...
no res més (o sí)

INCENDI AL PUIG DE LA NAU

SIMPLES FESTES D'AGOST. NO RES MÉS

text REDACCIÓ

Temps tindrà la gent per analitzar a fons els festejos d'enguany que, a priori, no han estat del grat de molts. Bous, Mercat Medieval i penyes són, a grans trets, els únics protagonistes del programa de festes. Unes festes marcades per la falta d'imaginació, la tensió en la comissió de festes i la tardança de les màximes representants a acudir als actes. Sí, com mai s'ha vist en aquest poble. Actes que es retarden perquè les representants oficials arriben tard. Les penyes més tancades que mai en el seu recinte. Botelló per tot el poble, fins a límits insospitats. Unes festes, com creuen molts, per a oblidar. Tot, malgrat l'amabilitat i simpatia de la Reina de les Festes, Maite Pellicer i les dames de la seua cort d'honor, que han sabut estar amb un somriure posat durant totes les festes aguantant el que abans s'ha comentat.

EL PRINCIPI: LA CRIDA

Havia ganes de festa i la ciutat sencera va explotar. Ho feia el dissabte al migdia. Maite Pellicer va protagonitzar el primer acte del seu regnat des de la balconada de l'ajuntament. Als seus peus, els representants de les penyes que s'encarreguen de vertebrar l'entramat juvenil durant aquests dies. Al voltant, la resta de ciutadans, no menys ansiosos de participar en el multitudinari acte. Les

mànegues d'emergència de l'ajuntament es convertien en una refrescant arma amb la qual es 'va atacar' al públic concentrat als peus de les balconades. El capbussó va continuar pels carrers de la ciutat, per on el discórrer de la cercavila de les penyes era regat pels veïns des de les seues balconades, armats amb regadores, mànegues i palanganes. Una riuada multicolor que va alterar el recorregut habitual, despertant les queixes entre els penyistes atès que va obligar a deixar de costat punts habituals 'de reg', com el mercat municipal. Fins i tot la font de la plaça de la Constitució apareixia envoltada de policia local, que conformava un cordó inexpugnable. A les nou de la nit es realitzava l'acte oficial de Proclamació. Tancava els actes oficials la Nit del Certamen o ball de gala, que es va celebrar en la pista annexa del poliesportiu municipal... massa buit últimament. Ja de matinada, s'obria el recinte de penyes segons la nova normativa. I amb ella va arribar la polèmica i l'escàndol.

UN RECINTE INCAPAÇ PER A LES PENYES

A les dues i mitja de la matinada del dissabte, primer dia d'obertura del recinte i només una hora després de començar a funcionar, "no quedada ni una entrada. Havia una cua llarguíssima, la gent amuntada i sense poder entrar, perquè van dir que l'aforament estava complet". Benicarló tancava el primer cap de setmana de les seues Festes patronals amb la polèmica entre la gent jove en el carrer. La necessitat de complir amb les normatives estatals

ve de la pàgina anterior

després dels successos del Madrid Arena, obligava que el recinte de penyes no superara les dues mil persones en el seu interior. Estudis, projectes i gran quantitat de paperassa per a obtenir els permisos necessaris que autoritzaren a obrir el recinte de penyes, situat en un ras al costat de la Piscina Municipal, amb totes les garanties de seguretat.

Amb el que no comptaven és amb els problemes que anaven a tenir. José Manuel Valle, president de la coordinadora de Penyes, va explicar que el dissabte a la nit, primer d'obertura del recinte barrat, "vam tenir alguns problemes, perquè la gent no va entendre que tinguérem un aforament limitat. Ens van arribar a trencar els cristalls de la taquilla, però al final ho vam poder solucionar". I és que per a controlar els accessos, la coordinadora va pactar el cobrament d'un euro per l'accés. Amb el que no comptaven és que "l'aforament és menut per al cap de setmana" i que qui compra l'entrada i ix del recinte "se li posa un encuny perquè pugui tornar a entrar", però ningú controla si aqueixa persona tornarà o no tornarà. De fet, Valle reconeixia que "molts anaven als cotxes a fer-se cubates", deixant el recinte buit mentre fora la cua cada vegada era més llarga. Així les coses, el sistema implantat per a controlar l'accés al recinte sembla que s'està tornant en contra dels penyistes, que aprofiten la setmana de festes per a obtenir ingressos gràcies a les barres que instal·len en les penyes. "Però nosaltres hem d'acatar i complir amb la llei" va recordar el president de la coordinadora. Valle va traslladar el malestar i preocupació de les penyes que "aquest cap de setmana han

notat el descens en picat dels ingressos respecte de l'any passat". En concret, menys de la meitat de l'ingressat el dissabte de festes del passat any. La recreació d'una batalla de la II Guerra Mundial a Benicarló i el multitudinari acte del Sopar de Pa i Porta, tancaven el primer cap de setmana.

BOUS I BOUS I ACCIDENTS TAURINS

El dilluns es vivia la primera jornada taurina amb l'entrada i exhibició que van protagonitzar els caps de bestiar de la ramaderia Germans Miró de La Ribera de Cabanes. I enguany, les exhibicions que se celebren en el port pesquer han estat les més accidentades dels últims anys. El dimarts es van registrar dos ferits a l'explanada. El primer rebia una

ve de la pàgina anterior

cornada en el turmell, que li va provocar el trencament del fèmur romanent ingressat en l'Hospital Comarcal de Vinaròs durant diversos dies. Una marroquina era també rebolcada per una vaca, que li va provocar un fort colp en el cap amb pèrdua del coneixement. El dimecres un jove de 27 anys d'Alcalà de Xivert resultava ferit per la banya del bou en l'engonal, quedant ingressat en observació fins a l'endemà. Ja el dijous, un jove va patir traumatisme craneoencefàlic greu després de ser voltejat per un dels animals en el recinte dels Bous a la Mar. Immediatament va ser traslladat a l'Hospital de Vinaròs, on va quedar ingressat en planta.

LES ASSOCIACIONS, FONAMENTALS EN EL DESENVOLUPAMENT DE LES FESTES D'AGOST

Què seria sense elles el programa de festes? El llistat d'entitats que posen el seu òbol en l'elaboració del programa de festes és llarg. Els bonsais, la coral, la banda, els llauradors, el Madison, el club d'escacs, l'estel, els gegants i cabuts, els de la Tercera Edat, la Unió Ciclista... i les entitats de pobles residents en el nostre municipi, que enguany han entrat amb força en el programa. A tots ells un deu per l'esforç que suposa realitzar un acte en aquestes dates. Com assenyalava la presentadora d'un d'ells, hi ha molta gent en aquest poble que es queda sense vacances per a preparar l'actuació.

I UN TANCAMENT PENÓS

Benicarló va tancar diumenge les seues Festes Patronals cremant els últims cartutxos d'adrenalina amb una batalla de confeti. La tradicional i pacífica guerra va aconseguir congregat en els carrers del centre del municipi a centenars de persones, que es van acostar des de diversos punts de la comarca per a presenciar el pacífic combat. A les set en punt de la vesprada es llançava el coet que permetia l'accés al recinte fitat de les carrosses que van conformar la acolorida desfílada. Sobre elles, les dames de les nombroses

associacions que conviuen en el municipi. Una d'elles, a més, transportava a les Reines de les Festes de poblacions properes. Tancant el seguici les coronades per les Falleres Majors de Benicarló, Dulcinea i Reina de les Festes. El circuit tancat va permetre el discórrer de les carrosses amb total tranquil·litat, mentre el confeti es convertia en la millor arma de lluita. Llàstima que, amb els carrers plens de gent, es decidira que només es feia una volta al circuit. O les carrosses i el confeti es lloguen per hores?

FINAL DE FESTES

Bé. I com tancament, els balanços. Comencem pels privats. Als propietaris de cadafals en el port se'ls va exigir que els retiraren entre el dissabte i el diumenge al matí, cosa que van complir rigorosament. Resulta curiós, no obstant això, que el consistori no respectara als comerciants del centre del municipi. El dilluns a les vuit i mitja del matí els bars de l'entorn del Quiosc de Muchola van haver de desmuntar les seues terrasses a tota pastilla. Els encarregats de la neteja del centre per als vianants, havien decidit que aquesta era la millor hora per a passar la mànega i retirar la palla que es col·loca en el sòl per a decorar el mercat medieval. A més d'un se li va ennuegar el primer cafè del dia. No va ser la millor manera d'encetar la setmana.

I BALANÇ OFICIAL

Benicarló ha tancat les seues festes patronals amb escàs índex d'incidents en els carrers. Ara, els mals de cap per als màxims representants de la seguretat ciutadà a Benicarló són el botelló i la seua pràctica per part de menors d'edat. L'increment podria estar relacionat amb la prohibició dels menors d'accedir al recinte de penyes, el que ha provocat una disgregació del fenomen als voltants del vedat. Marcos Marzal va assegurar que "lamentablement s'han identificat menors de 14 i 15 anys que no podien accedir al recinte de penyes i aquest és un tema que s'haurà d'estudiar de cara a l'any que ve. Caldrà considerar la possibilitat de fer alguna cosa per a aquests adolescents". El protocol d'actuació policial era

ve de la pàgina anterior

després d'identificar-los i comprovar que eren menors, donar part als pares. Per a la seua sorpresa, els agents es trobaven amb que "el problema és que sempre que es confisca alguna motxilla aquesta mai pertany a aqueixos menors segons els propis pares".

En l'apartat d'incidències relacionades amb el consum d'alcohol "hi ha hagut 11 persones assistides i durant 2 dies no va haver cap assistència per aquest tema. Per contra, cinc persones van ser assistides el primer dia de festes", va detallar Parra. Punt positiu és que "ha augmentat l'edat dels assistits respecte a altres anys, no hi ha hagut menors atesos". Respecte al recinte de penyes, Parra va confirmar els problemes que va haver amb l'entrada al recinte durant el primer cap de setmana, quan va haver incidents per la falta d'aforament. "El primer dia de penyes va ser per una errònia concepció del concepte d'aforament. Entren i ixen, no es va saber jugar amb això" ja que només es comptabilitzaven les entrades, però no es descomptaven les eixides. Això va provocar que "es va suposar que estaven dins tots els penyistes i no era així", quedant quasi buit el recinte mentre fora es formaven llargues cues per a poder accedir a l'interior. La resta de nits es va resoldre el tema. I és que "els tècnics que van fer el pla de seguretat van portar una modificació el dijous perquè les portes d'emergència que es van instal·lar al final eren més grans, per la qual cosa es va augmentar l'aforament en mil tres-cents persones més". Aquest fet va afavorir que desaparegués el problema de falta d'espai en l'interior del recinte de penyes, encara que "quan hi ha un control d'accés sempre és més lent entrar". En qualsevol cas, i malgrat aquestes molèsties als usuaris, des del consistori

s'ha fet un balanç altament positiu. "El control ha servit perquè no es troben tants menors dins del recinte de penyes i això està bé. A més, a cada moment sabíem quanta gent havia dins", va concloure Marzal. I per a més satisfacció, incidents com queixes per soroll del recinte de penyes que antany eren habituals, han quedat reduïdes a zero. "Les rebudes eren per actes en places públiques i algunes festes privades que la gent feia en les seues cases, amb 33 queixes", va detallar Marzal. Dada destacable és que "no s'ha registrat cap denúncia per robatori de cartera, malgrat les aglomeracions que hi ha hagut en la major part dels actes", va explicar el cap de la Policia Local.

INCENDI AL PUIG DE LA NAU

text NATÀLIA SANZ

A les 12'14h. de la nit del passat dissabte es va declarar un incendi a la muntanya del Puig de la Nau de Benicarló. Fins allí es van desplaçar 4 dotacions de bombers del parc comarcal Baix Maestrà, un camió nodrissa amb 35.000 litres, un coordinador forestal i 4 Brigades d'Emergència de la Generalitat. De matí s'incorporaven mitjans aeris, que van aconseguir controlar l'incendi a les 11h.

Durant tota la jornada, un helicòpter i diversos efectius es van mantenir en la zona refrescant el perímetre. De moment es desconeix la causa de l'incendi i es calcula que s'han cremat unes quinze hectàrees. Malgrat la valoració oficial, diferents col·lectius d'ecologistes ja han manifestat el seu disgust per l'incendi i els danys que provocarà en el catàleg d'espècies que en ell existien. I és que El Puig era el racó "més ric en biodiversitat no només de Benicarló, sinó de tota la comarca". Endemismes com el *Dictamnus* o *Gitam*, o el *Erodium sanguicristi*, perillan després de l'incendi atés que les poblacions eren escasses "i no sabem el que pot passar". En el cas de la *Centaurea fabregatii*, un endemisme de la província de Castelló, la població era més extensa, per la qual cosa els experts dubten de la seua desaparició. Mes fàcil per a sobreviure a l'incendi ho tenen espècies d'orquídies com la *Anacamptis pyramidalis*, ja que la seua condició de bulboses els dóna cert avantatge.

Malgrat això, els temors ara se centren en les pluges previstes per a la pròxima setmana i els possibles episodis d'erosió que puguen provocar sobre la muntanya. El Puig és una xicoteta elevació enmig d'una plana sedimentària que la seua vegetació dominant és el coscoll que creix durament entre les roques calcàries erosionades per les escasses pluges i fortament irradiades pel sol. En aquest ambient tan inhòspit, vist per la gent de la zona com una zona sense cap valor creixen multitud d'espècies de importantíssim valor,

algunes d'elles protegides. Unes altres basen el seu valor que suposen el límit de la seua àrea de distribució, com la *Lavandula dentata*. Aquesta població suposa el límit septentrional de la seua distribució.

NOTA DE PREMSA: L'ABOCADOR DE CERVERA

text COALICIÓ COMPROMÍS

La portaveu adjunta del grup parlamentari Compromís, Mònica Oltra, ha deixat clar el seu malestar davant la resposta donada per la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient a la bateria de preguntes que al seu dia va formular al voltant de la sentència que va donar la raó a l'ajuntament de Càlig i a la Plataforma contra l'abocador de Les Basses, que recordem instava al Consorci de Residus a resoldre el contracte i procedir a una nova contractació.

"A hores d'ara la resposta a les preguntes que al seu dia es varen formular ha estat el silenci, emparant-se en que han presentat recurs d'apel·lació a la sentència del tribunal contenciós-administratiu, però si coneixem el que la esmentada sentència deia, que l'augment de més del 25% en

el preu respecte a l'adjudicació inicial no comporta la modificació del contracte sinó més bé la resolució del mateix", ha remarcat la diputada de Compromís. La portaveu adjunta de Compromís ha afegit "no s'entén que la Consellera s'emparés en que el consorci de residus tingué personalitat jurídica pròpia, quan la Generalitat forma part del mateix, com tampoc entenem que no ens conteste si s'ha afegit la gestió dels ecoparcs al augment del preu de la gestió del Consorci"

"Volem conèixer perquè a hores d'ara no s'ha fet cap cas al Consell Jurídic Consultiu que va advertir en el seu moment que el que s'ha produït no és un canvi al projecte inicial, és més bé una reestructuració del projecte, per la qual s'havia d'haver rescindit el contracte amb l'adjudicatària segons la sentència N° 162/2013 del jutjat contenciós administratiu n°1 de Castelló; i per tant tornarem a preguntar ja que no es poden emparar en que una sentència està recorreguda per no contestar-nos", ha conclòs Oltra.

QUEIXES DELS LLAURADORS AL CONSELL

text NATÀLIA SANZ

El Consell rector de Benihort, una de les cooperatives agràries més importants de la província de Castelló, va fer arribar al vicepresident del consell una Carta de peticions i reclamacions per a millorar el sector agrari.

Els llauradors benicarlandos van reclamar a José Ciscar més ajudes i suport ja que consideren que “és bàsic poder seguir comptant amb les diferents línies d'ajuda que ens permeten seguir invertint”. Pel que fa a la problemàtica dels robatoris en el camp, van demanar ajuda per a “cercar mesures preventives que ajuden a tallar els continus robatoris en la camp”. Un altre dels punts per als quals van reclamar més suport va ser per a la formació dels joves llauradors, punt que consideren fonamental per al progrés del sector. El suport per a la “promoció de les nostres fruites i verdures en els mitjans públics nacionals i internacionals”, la defensa “i increment a les ajudes al cooperativisme”, la no inclusió de les hortalisses en el pagament únic i un major control fitosanitari dels productes d'altres països, van ser altres de les reclamacions i peticions dels llauradors benicarlandos.

Així, van assegurar que “desitgem seguir mantenint la línia de col·laboració amb la conselleria” però per a això van assegurar que necessiten cobrar “les subvencions pendents

de pagament per a la cooperativa i el consell regulador de la carxofa”. El vicepresident del consell va recordar que “els pagaments són una prioritat. En 2013 estem pagant més que en anys anteriors, però és molt el que tenim. A poc a poc anem arribant a tot, encara que no és fàcil”, va reconèixer. Així mateix, el vicepresident va ressaltar la importància del sector tant per l'ocupació que genera com per la important activitat econòmica que crea i consolida, molt especialment en l'entorn rural, i va recordar “la col·laboració del Consell amb les empreses del sector agroalimentari, amb l'objectiu de potenciar la seua cultura empresarial, la formació, la millora de la seua competitivitat, donant suport la diversificació de les seues activitats, la seua modernització i la millora de la comercialització dels seus productes”. En este sentit Ciscar va sostenir que “les cooperatives agràries que presenten una major dimensió, són capaces de competir millor en un mercat globalitzat i obtenir rendibilitats més elevades”. de fet el cooperativisme agrari constitueix a més un dels principals motors de creixement i ocupació a la Comunitat Valenciana. Les cooperatives agroalimentàries valencianes proporcionen més de 23.000 llocs de treball, el que suposa el 35 % de l'ocupació cooperativa agrària en tota Espanya. En aquest sentit, Ciscar ha ressaltat que “el cooperativisme està demostrant la seua capacitat de manteniment i creació d'ocupació i la seua transparència econòmica”.

Divendres 30

20.00 h Concert d'estiu a càrrec del Cor da Capo de Benicarló. Auditori.

Organitza: Cor da Capo.

ESPECTACULAR INTERVENCIÓ CONTRA EL TOP MANTA

text NATÀLIA SANZ

fotos MAITE MARCOVAL

La Policia Local de Benicarló va realitzar dimarts una col·laboració amb el Cos Nacional de Policia, Subinspector d'Estrangeria, per a la identificació de manteros en l'interior d'un autobús de línia. Els fets es van produir a les 11:44 en la C/ Dr Fleming, a l'altura del Reté de Policia. En l'interior de l'autobús, on pel que sembla viatjaven agents de paisà de la Policia Nacional, es detecta un grup molt nombrós de manteros que davant la detenció de l'autobús es van posar molt agressius, forçant les portes del mateix. Finalment van abandonar la zona enfront del Reté Policial després d'un llarg període de temps. Es van confiscar 1 sac i 2 maletes de grans dimensions amb divers material destinat a la venda en "el Top manta".

La versió oficial dels fets oferida des del consistori benicarlando és que La Policia Local de Benicarló va realitzar una confiscació controlada de material falsificat. L'actuació va alçar un gran avalot en la ciutat per l'espectacularitat de l'acció i ha provocat que la subdelegació del Govern convoque per a dijous que ve una reunió a Castelló amb els alcaldes de Peníscola, Benicarló i Vinaròs. Marcos Marzal, regidor de Governació, va detallar que "es va fer una actuació com tantes altres vegades, però més controlada". Així, després de detectar la presència de venedors il·legals en l'autobús de línia regular procedent de Vinaròs "es va interceptar i es va dur davant de la seu de la Policia Local, per a tenir més controlada l'actuació". En l'interior del vehicle viatjaven venedors il·legals amb gran quantitat de mercaderia, així com el passatge normal que a aqueixes hores, al voltant de les onze del matí,

es desplaçava a Benicarló o Peníscola. "Es va pujar a l'autobús i se'ls va requisar la mercaderia", va detallar Marzal. L'actuació es va realitzar en la mateixa seu del reté policial, aprofitant que l'autobús de línia passa per aqueix carrer en el seu trajecte habitual. Els fets van despertar l'expectació de la gent que a aqueixes hores passava pel carrer, fet que els venedors il·legals van aprofitar per a lamentar-se i increpar als agents a la porta del susdit reté. L'actuació va comptar amb el suport de la Guàrdia Civil i efectius de la Policia Nacional, que van intervenir per temes d'estrangeria. Una vegada finalitzat l'operatiu, l'autobús va continuar el seu viatge fins a Peníscola. Els fets van alçar gran alerta a Benicarló per la magnitud del desplegament policial i la presència dels tres cossos policials. Tant, que fins i tot es va arribar a pensar que els manteros havien segrestat de nou un autobús de línia regular.

Formació Professional d'Hostaleria i Turisme a Benicarló

text REDACCIÓ

Els fogons mai han tingut tants pretendents. La conselleria d'Educació es planteja obrir noves línies en el cicle d'Hostaleria que imparteix a Benicarló. Tot, asseguren, gràcies a l'impacte que la presència de la benicarlanda Maribel Gil va tenir en Masterchef. El popular programa de televisió, que en el seu primer any d'emissió a Espanya va batre records d'audiència, va tenir en aquesta mestressa de casa un dels seus principals valors. I el seu reflex a nivell social, en l'augment de preinscripcions registrades en aquest centre de formació professional benicarlando. Això sostenen des de València, desconixedors del treball que el grup de professionals que conformen el centre ha fet per obtenir el reconeixement del sector.

Ara, el Centre Integrat Públic de Formació professional de Benicarló viu el seu moment més dolç. Després d'anys de lluita per fer-se un lloc en el panorama educatiu, amb un equip docent plenament implicat en la formació dels seus alumnes, ha aconseguit consolidar una oferta educativa que imparteix dos cicles de grau mitjà d'Hostaleria i Turisme, o dos de graus superior de la mateixa branca. Serveis de restauració, Cuina i Gastronomia, Gestió d'allotjaments turístics i Direcció de cuina són les formacions a les quals els alumnes poden accedir. Enguany, l'efecte Masterchef, indiquen des de conselleria, ha desbordat les estadístiques de preinscripció. Tant, que ja s'estan plantejant l'ampliació de les unitats autoritzades, per a donar cabuda a la demanda. A l'espera de la matriculació definitiva, no obstant això, es mostren sorpresos per l'impacte del programa en la demanda de llocs per a formar-se en aquest camp. En Benicarló, tot i això, la notícia no ha sorprès tant com a València. Sabut és pels professionals del sector l'elevat nivell educatiu amb el qual els alumnes ixen del centre. És més. Des de la implantació de la formació professional dual, que permet la realització de

pràctiques de treball en empreses de la comarca, la demanda ha anat creixent de forma espectacular, donat els bons resultats que està tenint.

Francisco Ribera dirigeix el Gran Hotel de Peníscola i va ser un dels primers entusiastes de la proposta educativa. El seu establiment es va adherir de forma immediata al conveni de col·laboració amb el centre, el que li permet acollir a alumnes en pràctiques. "Duem col·laborant des de fa uns anys, de forma especialment activa des del passat 2011, i molt especialment des del 2012, amb la implantació de la formació dual", explica. Ribera recorda que el centre va ser pioner a la Comunitat Valenciana en la implantació d'aquest model i que "avui, podem dir orgullosos que el model Benicarló s'ha nacionalitzat" i és que ja està sent copiat en tota Espanya. L'experiència "permet formar nous treballadors sota la perspectiva de la realitat, i que de passada s'adapten al teu propi estil/forma de treballar, el que potencialment converteix a l'alumne en un futurible treballador contractat si acaba satisfactòriament el període de pràctiques". Així, gràcies al conveni de col·laboració "fins a la data hem incorporat de forma puntual i temporal a 4 persones del centre, en tant finalitzen els seus cicles formatius. Almenys 2 passaran a formar segurament part de la nostra plantilla estable". Però no només això. L'efecte dòmino s'estén també als seus treballadors atés que, segons explica, "dos dels nostres treballadors fixos discontinus es van enganxar als cursos recentment i convaliden directament les seues pràctiques al ja estar treballant". Això dona idea del nivell formatiu que s'imparteix en el centre i de la importància i la valoració que per als empresaris del sector tenen els alumnes que assoleixen en ell la seua titulació. De fet, Ribera reconeix que "la veritat és que el nivell formatiu impartit és molt alt i això permet que els alumnes ja s'incorporen sabent el que són els aspectes més bàsics". A partir d'ací s'aplica allò del "cada maestrillo tiene su librillo i l'alumne aconsegueix enganxar-se a la dinàmica de funcionament de les nostres cuines sense problemes", conclou.

EDITORIAL

898

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Ploure sobre mullat**

Les festes d'enguany, tot i ser correctes, només això, no han donat la talla en cap moment. Portem ja uns quants anys que van en caiguda quasi lliure i sembla que no hi troben cap aturador on agafar-se. No està el fer ací de crítics de la Comissió de Festes, tot i que s'ho haurien de fer revisar, simplement s'està constatant una degradació palmària i palpable d'una situació que ja toca canviar. Està clar que prou fa la comissió, amb el que té a les mans, per sortint-se'n com pot, però en canvi, sort tenen, la comissió i el nostre govern municipal, del ric teixit associatiu de la nostra ciutat que els hi trauen, de totes, totes, les castanyes

del foc a l'hora de confeccionar un programa de festes cada vegada més minso en tots els aspectes. Tal com s'indica en el tema de la setmana, Bous, Mercat Medieval i penyes són a grans trets els protagonistes al complet del programa. Sense entrar ací a parlar dels botellons que es munten per tot arreu, sobretot al voltant del CP Rodenas (una escola!); ni el gueto en que s'ha convertit el recinte de penyes; ni la gran quantitat de menors que hi eren al susdit recinte; ni el desfici alcohòlic en que han convertit la crida; ni els accidentats dies de bous; ni el Certamen completament descafeïnat; ... ni el balanç surrealista dels nostres governants que semblen no haver vist res tot allò abans indicant, simplement toca canviar.

S í, cal un canvi radical. Les nostres Festes d'Agost són de tots. Este model ja està més que esgotat i cal reinventar-se. Ens van les nostres Festes!

Al carro popular

Això podríem dir, sense temor a errar-nos, que és el que està fent la conselleria per fer-se propaganda del Centre Integrat Públic de Formació Professional, quan afirma que l'efecte Masterchef, en la versió benicarlanda, ha fet pujar les inscripcions en el seus cursos. Sense desmerèixer el fet que una benicarlanda haja ajudat a ficar el nom de Benicarló al mapa de l'estat, i que haja pogut influir en les matrícules d'enguany, això ho hauríem de mesurar millor, el que si denota és una supina ignorància, per part de la conselleria, del gran treball dels professionals d'aquest centre educatiu que han aconseguit tindre un gran reconeixement del sector. I és que, al cap i a la fi, és qui fica en valor, finalment, la seua feina ben feta contractant als seus alumnes.

Com sempre, els polítics s'apunten al que siga per fer-se propaganda.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: com no podia ser d'una altra manera per a totes les persones i entitats que han col·laborat en aquestes festes. Sense elles el programa de festejos cauria estrepitosament. La comissió s'ho hauria de fer mirar i molt.

Panissola 1: Una vegada més la brutícia s'ha fet l'ama del poble. Entre l'incivime d'una banda i la falta de mitjans d'altra hem tingut el còctel perfecte per deixar el poble potes amunt. Els responsables es mereixen un bon cabàs de panissoles. Una altra cosa per a revisar.

Panissola 2: no està massa clar com es va produir l'incendi del Puig però sembla ser que no va ser per combustió espontània. Si se confirma eixa premissa la panissola es queda més que curta. Veure'm si la llei fica el responsable, o responsables, on cal: a la gargola!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifossà

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Clàssics de sempre

Els tafaners estàvem fullejant el llibret de festes i passa que passaràs plana, quan vam anar a parar a l'última, la de la contracoberta. Allí davant de sobte un va pensar si els de la Damm, els de la cervesa, havien vingut al nostre poble a promocionar-la amb aquell "Mediterràniament" de fa uns anys. Però no, no era així. Un altre tafaner ens comentava que era la Coca Cola dels anys setanta, aquell

text LA COLLA DE TAFANERS

de "la chispa de la vida". Al final ni un ni l'altre, era l'anunci de la Caixa Rural! No vegeu quin embolic mental que portàvem: de la cervesa a la coca cola passant per la Caixa Benicarló. A vore si devia ser la ressaca de tanta festa que ens feia veure visions? Bé, vosaltres mireu la imatge i ja decidiu a quin anunci es pareix més.

La palla del llibret de festes

Bé, i ja que anem de festes hi pegarem un tomb i repassarem algunes de les seues "curiositats". Comencem... pel final, us heu fixat que a l'últim dia de festes si li lleveu allò que han acordat d'anomenar "Mercat Medieval" no queda res? Ens hem aturat a comptar les entrades per hores on suposadament hi havia un acte de festes eixe dia i de 26 entrades, 18 eren del susdit Mercat Medieval. Bé, i no comptem les de la tómbola solidària que també estava enclavada enmig del Mercat, que si no... Alguns s'ho haurien de fer mirar una mica, no? Així qualsevol ompli un programa de festes: obertura del Mercat medieval. Tancament del Mercat Medieval. 1a volta amb burro pel Mercat Medieval. 2a volta amb burro... I no parlem tampoc del dissabte perquè la cosa, si fa o no fa, anava pel mateix camí, unes 17 entrades. Senyors meus, que per a Mercat... ja tenim el nostre, obert tots els dies i no surt al programa de festes!

La palla medieval

Parlant del Mercat Medieval, hi ha una cosa que al veïnat, i als que no són veïns també, els sembla una porcada. A vore, per molt medievals que siguem, per molt que vulguem imitar els carrers d'aquelles èpoques, deixar les calçades per on es fa eixe mercat sembrades de palla, no farà la fira més d'època si després, quan aquesta acaba, com porta passant des que la fan, la palla va a parar als embornals de les

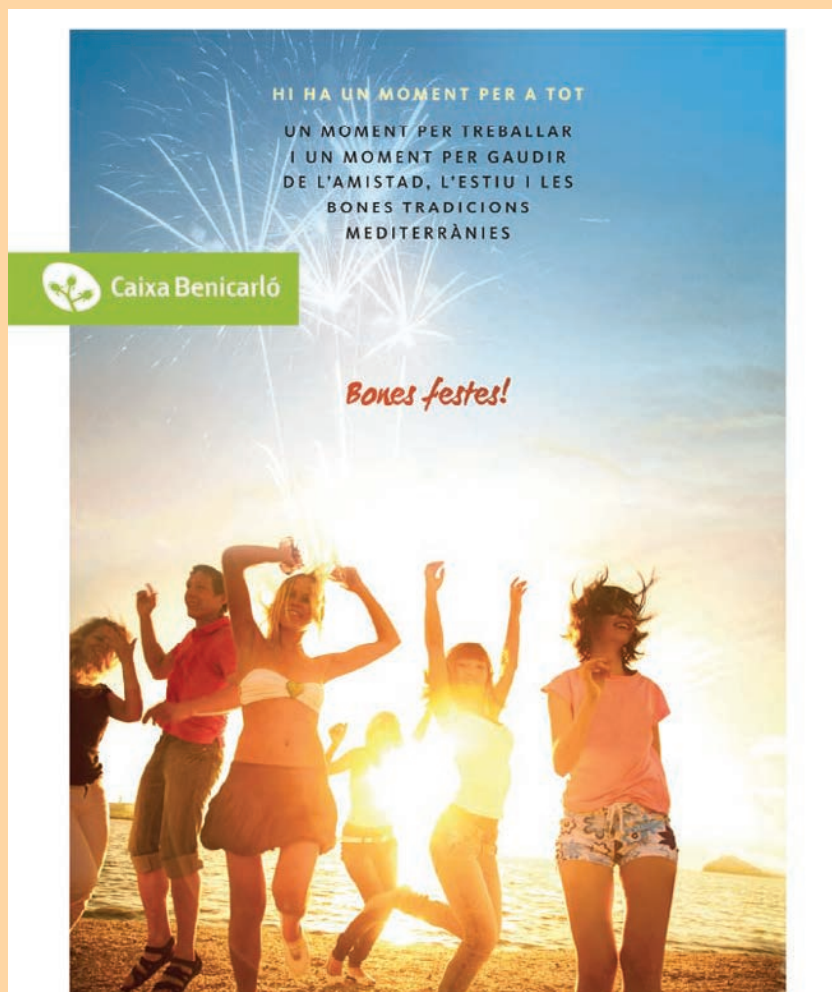

ve de la p gina anterior

clavegueres embossant-ho tot completament. I és que, a més, al dia següent del mercat, quan passen els de la neteja, moderns ells, en comptes d'usar la granera que deu ser encara medieval, netegen el carrer a força de manegades d'aigua a pressió i la palla acaba anant a omplir fins a dalt els registres de les clavegueres deixant-los obturats durant una bona temporada... precisament la temporada de les pluges que solen seguir a les festes d'agost! Alguns avisats sembla que en previsió havien protegit amb un plàstic les entrades per així evitar que s'embossaren, però sembla que, en una errada comunicativa, no ho devien haver parlat amb els de la neteja ja que en aquests casos plàstic i palla han acabat al mateix lloc embossant-ho encara més.

Les festes i la brutícia

Continuem amb açò de les festes que dona per a molt. Amb la brutícia podríem fer-ne un llibre i no acabariem mai. Un d'eixos tan bonics amb moltes fotografies que publica Onada Edicions. De moment us ensenyem com estava el centre del poble, a la zona de vianants a mitjan festes al costadet de sant Bartomeu, al carrer Ample, amb un no sabem què, que va deixar el terra fet un autèntic fàstic. La taca és de les que fa època i ningú sembla saber com ha anat a parar allí. Ah, sense oblidar-nos de la pixarada que és veu una mica més amunt. Que aquesta n'és una altra i ja clàssica! Vas pel món i encara no sents ganes de canviar l'aigua al canari, alces el cap i trobes un comú. I diem comú perquè és un urinari públic, diguem de tots, i en la majoria dels casos... fins i tot no et cal fugir i aguantar fins a casa del fàstic que per ací solen fer aquests serveis. Que això de pixar on toca i fer-ho dins no ho ensenyen en cap assignatura? I si no que els ho diguen a uns pares que, asseguts a

un bar, quan el seu fill menut tenia ganes de fer pipi, li treien un vàter d'eixos de plàstic, portàtil, el ficaven a una cantonada i allí que el xiquet feia les seues necessitats. Això és ensenyar a fer les coses com cal... si no fos perquè el susdit vàter, portàtil, no tenia fons i tot el que feia el xiquet anava a parar al terra del carrer. Massa porcs per a tan poc de corral!

No saben beure

I si la taca de dalt feia fàstic, què n'hem de dir d'aquesta del banquet al carrer de Méndez Núñez que, pel que portava comptabilitzat un tafaner, es va passar allí quatre dies. Sí, 4 amb número. Està clar que hi ha gent que no sap beure, i a festes... més encara. I les boçades van que volen per qualsevol lloc però una mica de cura cal tenir, sobretot per la part per on passeja la gent, home! Si passa al recinte de

les penyes, o pels voltants, entre herba i malesa, la mona i el vòmit sempre queden dissimulats però al mig del poble on estava, certament no! Òbviament que qui no sap beure no hauria de sortir de casa però... així segurament resultaria que més de la meitat dels joves, i no tan joves, no veurien la llum del sol. Bé, de la lluna seria més encertat. El que està molt clar és que si alguna cosa sembla transversal, tradicional, omnipresent i consagrat és que la festa s'ha convertit en sinònim d'excés alcohòlic. Des del primer acte del primer dia i amb les benediccions de les autoritats.

Check point penyes

I com estem ficats amb els que no saben beure, molts dels quals anaven per aquelles contrades, curios, si més no als tafaners ens pareix el sistema d'accés al recinte de les penyes. A nosaltres que ja

ve de la p gina anterior

tenim una edat, ens va vindre com un flaix en contemplar la imatge del container amb els senyals de direcció prohibida i no estacionar (si està prohibit passar, l'altre ja hi deu sobrar, no?), amb els morts per limitar l'accés que hi van adjuntar. Només els hagués faltat posar-hi una barra de pas a nivell. A primera vista ens vam pensar si allò no tenia a veure alguna cosa amb la guerra freda i el punt de control d'accés al teló d'acer. No res, com el check point Charlie d'entrada i sortida de l'Alemanya de l'est. I és que la imatge podria ser calcadeta. Si arriben a situar un segurata vestit de verd, i li deixen un fusell els del Normandia 101, que van fer al mig del poble una recreació de la II Guerra Mundial, segur que allò ens acaba de transportar en el temps. I si ens descuidem l'any que ve els inclouen en la representació.

Accés controlat i previ pagament
I si l'accés era restringit per l'aforament, què podem dir del "donatiu" que s'havia de dipositar per entrar al recinte? I és que les coses ja no són com abans i el control és molt més rigorós però això del donatiu... com es menja? No devia ser que els donatius no "cotitzen" enlloc? A veure, si les penyes ja cobren un subvenció (és així no?), poden recaptar diners per deixar accedir al recinte que han tancat? Xe, no ho sabem, tot açò de les finances és molt complicat i nosaltres molt curts.

Carrosses a corre-cuita

No sabem si ja és moda, o és que com el pressupost no dona per a més, tot ho han de fer rapidet...

que cal tancar aviat. I és que la cursa de carrosses, perquè va ser una cursa en tota regla, va ser un vist i no vist. Segur que passarà al guinness de la més ràpida. I si no, només cal llegir els comentaris de la gent al facebook eixe per adonar-se'n del detall. Allí que es van quedar tots amb un pam de nassos esperant la segona volta. Ara, per a curiosos, veure les carrosses circulant, amb dames dalt... mentre altres ja tornaven passejant per la vorera. La cara de la gent era per mirar-la!

Persecució musical

I si a dalt anaven ràpid que n'hem de dir de la persecució en tota regla que va haver de fer el director de la banda quan el cantador de l'himne regional va actuar. A vore, ens referim a la persecució musical que li va tocar fer perquè la música anés al mateix ritme que la veu. Les mans per mesurar els compassos es

movien a una velocitat endimoniada... però ni així. Certament acabarà sent pel que va ser creat per a l'exposició de productes del camp... de Madrid. Ens referim a l'himne, compte!

Una bassa d'oli

Així resumeix les festes la parella responsable de la seguretat i del bon ordre dels actes del programa, Parra i Marzal. I és una sort perquè heu vist com estan subjectes els puntals d'alguns cadafals del moll? Amb cinta de plàstic dels municipals! O és que en aquell lloc no hi havia una fixació segura i així es va indicar que era perillós instal·lar-se darrere d'aquells barrots? Però els bous van continuar! Una bona visió del que és seguretat, si senyors! Ja podem encomanar-nos a Déu nostre Senyor amb aquesta parella!

Moments d'estiu (i 4)

text JOAN HERAS

Fronteres

La pluja ha esquarterat el ritme lent d'aquesta tarda plena de sol. La ràpida crescuda d'un capvespre abans d'hora i l'esclat torrencial d'aigua, trons i llampecs t'han fet endarrerir la passejada. No has dubtat gaire a l'hora de prendre la decisió: cap obligació, cap urgència et demanaven sortir de casa i la idea de quedar xop només havent fet poques passes no t'ha agradat gens. Només un petit instant de dubte –implacablement esborrat- t'ha fet pensar en llargues passejades sota la pluja, sentint com l'aigua anava xopant tot el teu cos i com aquest cos d'aquells anys agràia aquesta sensació. Ara, força anys més tard d'aquelles passejades sota la pluja, penses en silvio Rodríguez quan canta que la pluja cau i jo no camino somrient deixant-me mullar.

Potser com un intent de transició, com una voluntat de no clavar al fons del propi temps unes sensacions, contemples la tempesta des del balcó i acceptes els esquitxos –força intensos i ferotges- que et regala aquesta explosió de natura i penses en la idea de sublim que exposa kant en el seu fonamental tractat d'estètica. A diferència del sentiment de bellesa que suscita l'harmonia de formes i colors –d'una flor, d'un sol caient a poc a poc horitzó enllà d'un mar tranquil, d'un cos humà ben proporcionat-, una tempesta viscuda des d'un refugi ens aboca a un sentiment de sorpresa, de gaudi inquiet, d'emoció que camina pel llinard de la fascinació oberta que crea certa angoixa, que ens commou perquè alguna cosa profunda ens fa moure. Aquesta tempesta que en pocs minuts fa dels carrers uns rials plens d'aigua i que sense aturar-se omple de batecs de llum i de soroll el cel de la ciutat no ens pot deixar indiferents. I si aquest

espectacle és viscut des d'un refugi de muntanya –fas memòria de les pàgines del teu dietari on en repasses els testimonis- l'experiència té més gust d'allò que en podem dir sublim.

Ara, però, el capvespre precoç s'endinsa amb el seu espectacle mar endins i el sol torna a dir que encara està aquí, que encara no ha arribat el moment d'anar-se'n a dormir carena enllà. No t'ho penses gens i surts al carrer. La pluja encara és presenten els bassals i en l'olor d'humitat que ha omplert aquest retall de tarda. Arran del mar encara hi ha una calma de tempesta i la quietud estranya d'una pausa en el sol, la platja plena de gent i les terrasses dels bars i de les gelateries. Poc a poc la tempesta es va perdent mar endins i no saps fins a on li arribaran les forces i si serà capaç de tocar la costa de Mallorca encara amb ganes de fer fugir a la gent de la platja. No tens ni idea, ho reconeixes secretament, sobre la força i consistència d'una tempesta d'aquestes característiques ni de quan de temps necessita –si és que ho pot fer- per creuar el tros de Mediterrani que ens separa de les illes Balears. Aleshores un noi et treu de les teves conjectures i et demana si li pots dir quina hora és. Te'l mires un moment i te n'adones que no portes ni el rellotge ni el mòbil. Una mica desconcertat li dius que ho sento però no ho sé, no porto el rellotge ni el mòbil. I et sents feliç perquè, encara que sigui per una estona, vius deslliurat del jou de les hores. Per uns instants t'alliberes de la identificació plena amb aquell personatge de Cortázar que viu massa pendent del seu rellotge i que descobreix, finalment, que la veritat no és que li han regalat un rellotge pel seu aniversari sinó que ha estat ell el que ha estat regalat al rellotge.

Sense saber ben bé quina hora és, refàs un camí ben sabut mentre la vida retorna al passeig i a les terrasses. A la platja, però, probablement ja no hi haurà massa moviment aquesta tarda.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Festes i més festes. Avui fa tres dies que s'han acabat les festes i ara em toca parlar del tema de fa dues setmanes, és a dir, del prelude de les festes. S'anunciaven unes festes, si més no, com les de sempre. Actes religiosos, actes al carrer, i les inefables penyes. Però jo he tingut una altra sensació. Per exemple, després de veure per la televisió l'acte de proclamació de la reina de les festes, se'm va quedar la sensació d'haver presenciat una presentació fallera. Si, senyora Garcia, ja sé que pot sonar a sacrilegi, però no sé per quin motiu em vaig entristir una mica. També he trobat a sobrar -o almenys a mi m'ha sobrat- que toquen i canten tantes i tantes vegades l'himne de l'Exposició Regional Valenciana de 1909. Però es veu que és una cosa que agrada a la gent, que comença a aplaudir quan es canta la darrera estrofa i alguns, fins i tot, es posen a plorar d'emoció. No seré jo qui ho canvie. Suposo que la fallerització del nostre poble si que és una taca que avança en marxa triomfal fins al punt d'arribar a incloure al programa oficial de festes un acte segons el qual una falla del nostre poble organitza un "dinar faller" al mòdic preu de cinc euros. L'any que ve jo també en faré un dinar a set euros i diré que me l'inclouen al programa de festes.

Com que no he voltat molt, no puc parlar ni criticar res de les festes. Ja m'agradaria, ja, però tinc les mans lligades perquè jo no soc la persona més indicada per a fer-ho. Espero que a aquestes pàgines els seus col·laboradors més crítics hagen furgat dins la part negativa de les nostres festes. Els únics comentaris que he sentit pel carrer han coincidit tots en que l'actual regidor de festes esta fent bo l'anterior. Fins i tot diuen que molt bo.

Impressionant la foto petita de la pàgina tres. Els que estan esperant que els lliuren el programa de festes -

llibret per als fallers- diràs que fan cara de pomes agres, pendents de la repartidora i ansiosos per llançar-se a la caça del programa. Les xiquetes deus estar espantades en veure el panorama.

Pàgina quatre. Centre de dinamització que tindrà un viver d'empreses, una agència d'ocupació municipal, una cosa de foment de "l'emprededurismo" i això que s'ha posat tan de moda: un observatori. Suposo que qui estiga a l'observatori haurà de ser molt perspicaç, d'eixos que no se'ls escapa res i que estarà a l'aguait de tot el que passa al poble. Esperem que uns conceptes tan pomposos i tan altisonants no es queden en no res com si foren una falla, que aparenta molt però al final es queda en no res.

No veig on està la ruta alternativa per tal d'arribar a Càlig. No entenc el plànol ni les indicacions. Definitivament no veig més enllà de les celles. Soc un ase.

El Barranquet no es canalitzarà fins d'ací a deu anys. Perquè en seran deu, no vuit. Jo dic que ni vuit ni deu, que si no hi ha cap inundació més no es farà i aquest projecte dormirà dins d'un calaix fins a la fi dels temps. Com tantes i tantes coses.

De totes les preguntes que es fa l'exiliat Lluch, n'hi ha una que m'ha arribat a l'ànima. Per què els turistes vénen a Benicarló? Jo també fa molts d'anys que m'ho pregunto i tampoc no ho entenc. Segurament serà per la magnífica promoció que es fa des de la regidoria encapçalada per aquella xicoteta que sempre se'n riu. La seua simpatia i riu que riu fa que ens vinguen els turistes a l'estiu, que es deuen pensar que tots som tan simpàtics com ella. També m'agradaria saber de la ment de quin il·luminat va brotat la idea de posar una figura anomenada "dulcinea", típica del nostre poble que fa que totes les turistes jovenetes somnien amb el càrrec.

FESTES

text VICENT T. PERIS

Tot i que com a bon professional que sóc he intentat estar al dia de tot allò que incumbeix el CD Benicarló, he de confessar que en aquesta setmana de vacances que tan generosament m'ha concedit el senyor director gerent no he fet altra cosa que festa i més festa. Sóc jove i el món de les penyes ha exercit sempre sobre mi una atracció a la qual no puc defugir. El primer dia de festes, per tant, em vaig posar la meua brusa acolorida, les meues ulleres de sol Rayband, els meus pantalons curts curts texans i em vaig penjar al coll amb un cordell un got de plàstic per no haver d'intercanviar baves amb ningú a l'hora de xamar, que sóc molt escrupolós jo. Quan mon pare que em va vore així a punt va estar d'agarrar-li un cobriment de cor: però, Vicent-T, pallasso, més que pallasso, com vas així vestit, un tio que ja té més de quaranta anys? Quaranta anys, quaranta anys... i tacó, però em considero jove i sé que quan els xiquets i les xiquetes de les penyes em miren d'una manera peculiar estan mostrant la seua admiració cap a mi. No pensen on va l'auelo este?, no, diuen, mira, com s'aguanta de bé, pareix un de nosaltres.

A la meua penya arribo el primer i em poso a despatxar cubates i tota mena de combinats. Enguany s'han posat molt de moda els mojitos. Moixits en diem a Barna. Provo tot allò que faig. No m'agradaria que algú diguera que els cubalibres de Vicent-T no són els millors de tot el recinte de les penyes. Faig un gintònic?, el primer glopet el pego jo i dono el meu visticplau. Un vodka amb llima? No el puc servir sense saber si està bo! El jovent d'avui dia no té manies com les que jo tinc i no li importa compartir la salivera de qui siga. Per mi són tots uns porcs, però com que jo sóc qui estrena el got, no m'afecta. La meua fama com a catador professional ha arribat a l'extrem

que hi ha xics i xiques d'altres penyes que vénen a vore'm perquè els diga si els l'han fet bo o no. És comprensible per tant que amb tanta barreja arribara a casa totes les nits en condicions poc correctes. Sense perdre la compostura saludava ma mare amb un bes que sempre rebutjava amb un gat més que gat, quina pudor de mam, au a dormir!

El papa inicialment també es va disgustar molt però després d'un conclave familiar hàbilment manipulat per ell mateix, va decidir que m'acompanyaria una nit a les penyes. A més, aquell mateix dia havia de vindre la meua Margot, la del carrer Bailén 22 de Barna, per passar una nit a casa. Com és de curiosa aquesta xicota; ara era una morenassa espectacular que parlava castellà i no parava de dir-nos miamol a mi i al papa. Contra la meua voluntat, allà que ens en vam anar els tres. L'entrada va ser triomfal. La jovenalla que no se'ns en reia directament a la cara, deia mira, mira, deuen ser de la secreta!

De seguida ens vam perdre. La Margot, mira que és bona persona, va tractar de fer amistat amb tothom i ben prompte la vaig clissar agarrada del coll de dos xiquets als quals besava efusivament i pessigava a les anques. Qui bona xica és, mares!

El papa, el papa sí que la va fer grossa. M'han contat que es va presentar a un concurs de míster gallumbos o una cosa així. Un home de més de setanta anys, quina vergonya! Es veu que es va posar a la fila i de seguida es va baixar els pantalons. Duia uns calçotets molt decents i nets (què diria la Margot si no?) de cotó i d'un blanc immaculat. Es veu que tots se'n van riure d'allò més. Però, ai, el papa és així, ell es pensava que el concurs no era d'ensenyar els calçotets i quan es van encantar va posar tota la carn d'olla damunt el mostrador i va cridar: estos son mis poderes! El van haver de treure de la penya. Quin escàndol i quina vergonya!

A la porta ens vam trobar els tres. La Margot acompanyada per uns segurata que li deia que la denunciaria, mi amol, per assetjament sexual a menors; el papa tot cofoi dient que els tenia més grossos que ningú i amenaçat pels municipals per escàndol públic i jo, ai jo, borratxet veient-me tot allò.

No val la pena comentar com va ser la rebuda de la mama a casa, armada a totes dos mans amb sengles sabates d'agulla acaçant-nos i dient-nos impropèris als tres.

Quines coses em passen! El Benicarló, mentrestant, s'ha anat preparant per començar diumenge vinent a les cinc i mitja el primer partit a casa contra el poderós San Pedro del Grau de Castelló. Prometo anar-hi i contar-ho d'una manera decent.

Pilota Valenciana

L'equip de Moncofa s'imposà en la final del V Trofeu Festes Patronals

text i foto VICENT FERRER

Excel·lent vesprada de pilota valenciana la presenciada el dissabte a la tarda, en el frontó de l'IES Joan Coromines, en la disputa de la fase final del V Trofeu Festes Patronals. La parella de Moncofa, Vicent i Josep, es va imposar en la gran final per un clar 41-28 a la d'Alginet, Cristian i Dani.

En la primera semifinal la jove parella benicarlanda, Iván Peña i José Senar, va haver de cedir davant el millor ofici

d'Alginet, i malgrat donar-lo tot es va imposar la lògica. En la segona Vicent i Josep de Moncofa es van imposar a Víctor i Paco Campanero de Meliana per 31-17, amb uns punts molt aplaudits pel nombrós públic. En la final de consolació l'experiència de Meliana va ser suficient per a guanyar a la parella benicarlanda per 25-16, i en la gran final els de Moncofa van oferir un segon recital de joc i malgrat el bon fer d'Alginet es van emportar el trofeu per 41-28.

Al final lliurament de premis als quatre finalistes, que van rebre merescuts aplaudiments d'un públic que va passar una bona vesprada.

Cultura convoca el Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló

La Regidoria de Cultura ha convocat un any més el Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló, amb el lema "Benicarló de nit". Les obres, que han de ser originals i inèdites, es poden presentar fins al 18 d'octubre i optaran a tres premis de 500, 250 i 100 euros.

El Certamen de Fotografia Ciutat de Benicarló compleix 15 anys i ho fa convocant una nova edició del

concurso destinada a tots els fotògrafs aficionats i professionals que ho desitgen. El lema triat enguany és Benicarló de nit i cada participant només podrà presentar un màxim de tres fotografies, en color, o en blanc i negre, amb possibilitat de tractament digital, però no de muntatge. Les obres es podran presentar fins al 18 d'octubre i optaran als tres premis que s'atorguen: el primer, dotat amb 500

euros, el segon amb 250 euros i el tercer amb 100 euros. Els criteris que tindrà en compte el jurat per tal d'escollir l'obra guanyadora seran la il·luminació, la dificultat, la perfecció tècnica, l'originalitat o el punt de fuga. El lliurament dels premis tindrà lloc el dia 8 de novembre al Mucbe, durant l'acte d'inauguració de les obres presentades. L'exposició romandrà oberta fins l'1 de desembre.

Hepta, Nube Volante Tres i Top Magic guanyen la regata de Festes

text i foto VICENT FERRER

Un total de 16 embarcacions van participar durant el passat cap de setmana en la IX edició de la regata de festes Ciutat de Benicarló. Les embarcacions procedien de la comarca i de les Terres de l'Ebre.

El circuit començava el dissabte al migdia, amb eixida del port esportiu de Benicarló, després de la reunió de capitans, per a dirigir-se fins a Peníscola, i posteriorment regressar al port base.

Els guanyadors de la primera mànega van ser en la classe A: Hepta, de Vinaròs amb un temps de 1 hora 25 minuts 39 segons; en la classe B el guanyador va ser Nube Volante Tres, del Club Marina Benicarló, amb 1 hora 18 minuts 33 segons; en la classe C el Saint Malo, del Club de Vela Benicarló, es va imposar amb un temps de 1 hora 47 minuts 45segons.

En la segona mànega, disputada el diumenge, es van repetir els guanyadors de la classe A i la classe B amb un temps de regata de 1 hora 26minuts 4 segons i 1 hora 13 minuts 30 segons, respectivament. El guanyador de la classe C va ser, Top Magic, del Club Nàutic Vinaròs, que va efectuar el recorregut en 1 hora 27 minuts 30segons.

La classificació general va donar la victòria en la categoria A, Hepta del Club Nàutic Vinaròs; en classe B, Nube Volante Tres del Club Marina Benicarló; i en la classe C, Top Magic del Club Nàutic Vinaròs.

La pròxima cita tindrà lloc el pròxim cap de setmana amb la IV edició de la Mandarinà's Cup que es disputarà enfront de les aigües del litoral de Peníscola.

TENNIS: Pepe Vicente Fibla guanya l'Open Tennis de Festes Patronals al seu germà Nacho

text i foto VICENT FERRER

Final entre germans de l'Open de Tennis Benicarló, de Festes, on els germans Vicente Fibla van acabar enfronta-se.

Al final, Pepe va imposar-se en tres sets a Nacho, per 6/3, 3/6 i 6/2.

La final es va disputar a la pista central del Club de Tennis Benicarló.

Òpera a l'auditori

text REDACCIÓ

Com cada primer diumenge de festes, la Coral Polifònica Benicarlanda va oferir el seu tradicional concert de festes dedicat, enguany, a la figura de Giuseppe Verdi.

L'auditori de Benicarló va ser el marc del concert que va començar amb unes paraules d'homenatge al que va ser fundador i primer director de la coral, Pedro Mercader Masueras. Seguidament, la coral va interpretar cançons variades, com ara "Desde alta mar", "La porta de la natura", "Bohemian Rhapsody" (tema que s'havia interpretat a l'espectacle "The Show must go on" i que va acompanyar al piano Enrique Serrano) o "Deep Peace".

En la segona part, Verdi va ser-ne el protagonista musical atès que la coral va voler celebrar el 200è aniversari del seu naixement interpretant sis peces del seu ampli repertori. Després de la introducció llegida per José Antonio Mejías, la coral va cantar el "Requiem" per continuar amb àries ben conegudes d'algunes de les òperes del compositor. Un conte inacabat contextualitzava cadascuna d'aquestes àries. D'aquesta manera, Pere Sánchez era l'encarregat d'explicar el conte de gitanos de "Il Trovatore", "Vedi ! Le Fosche", Pilar Besé contava la història del brindis de "La Traviatta", Nuria Planes narrava "La Vergine degli Angeli" de "La forza del destino" i Julia Febrer, el "Gloria all'Egitto" de l'òpera "Aida". Acomiadava la segona part José María Abasolo explicant el "Va, pensiero" de "Nabucco". Menció especial mereix el pianista benicarlando Enrique Serrano Comes, qui va acompanyar excel·lentment la coral en tota aquesta segona part. El director de la coral, David Rubiera Esteve, en

agraïment als forts aplaudiments del públic, va tornar a dirigir el "Brindisi" de "La Traviatta". Els solistes Cristina Burriel i Joshua Villanueva van tornar a posar en peu l'auditori, on es va trobar a faltar algun representant de la Comissió de festes. Per acabar, la dama de l'entitat, Sara Querol, va fer entrega d'uns petits obsequis florals al director i al pianista i Victòria Cerdà, presidenta de la coral, va donar un ram de flors a Sara en agraïment per la seua representació de l'entitat.

